

LA VEU DE CALONGE

SUBSCRIPCIÓ ANUAL

Calonge.	2'40
Fora	3'50
Estranger	5'00
Protectors	5'00
Número solt: 20 céntims	

PERIÒDIC INDEPENDENT

Dels articles en són responsables llurs autors.—No es retornen els originals.

Redacció i Administració: Pl. República, 12-1.er-Telèfon 6
Director: JOSEP MARGARIT

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

PANORAMA

El mosàic del tauler d'escacs està obert damunt la bola del món Cada peça en son lloc, figures i peons, movent-se, recloses unes de les altres al ritme de les circumstàncies que es desenrotllen. La partida entaulada i que a ben segur tots lamentem en llur fur intern, arriba en els seus punts més àlgids d'interès i dramatisme i que condueix a la pregunta: Quí vencerà a qui?

Realment entenc que hi han d'haver dos butxins i dues víctimes tant si s'evita la tragèdia com si no s'evita. L'una ja està de cos present: La Societat de Nacions; i l'altra en camí: Abissínia

Dels dos butxins l'un es distressa amb la pell del xai, com en altre època passada, però sota la màscara s'hi amaga el lleó amb les urpues a punt de donar la gran grapada. I l'altra és el lleó que rufa el nas i mou el bigoti però sapiguent que, indefectiblement, li ha de tocar la de perdre. Ara que queda un interrogant a l'aire, vertader enigma. Alemanya És molt significatiu el silenci i actitud d'aquesta nació.

No es disputa aquí, qui té raó o qui té culpa, perquè a pesar de que sembla que això haurà d'ésser el lot, és el de menys, el que els interessa és saber qui d'ells podrà quedar-se amb el botí, sense que sembli que s'el hagi... fet seu d'una manera poc neta. O sigui: Qui és el més llest i qui el més fort. Com en altre temps

A vegades és convenient tenir un veí respectable perquè a l'ombra d'ell et respectin a tu, però en altres casos es contraproduent, puix no poguent haver-se-les directament amb ell, llavors rep indirectament el més fluix.

I aquest cas es el present a Abissínia. Té tres veïns que fins ara no s'havien atrevit a descobrir llurs intencions però la necessitat els ha obligat escandalosament a l'un per l'altre a posar-les de manifest, o sia, com diem per ací, s'han tret el drapets al sol com qualsevol bugadera ignorant. Tot això en nom del Dret i la Civilització, però fonamentalment, en nom de .. la rampinya, — tota duresa és poca—puix no hi ha res que autoritzi l'atropell d'un altre perquè a casa no hi tingui prou lloc i pocs diners. Això particularment s'en diu saltejar i abans era castigat amb la força.

Aquí hi ha hagut una jugada que França ha teixit i pot ésser que s'en grati les ungles i em permeto dir que els hi estaria pintat, puix és necessari ésser valent, més valent del que són ells que són els mendicants d'Europa en quant a por i imposar el respecte d'altra forma que per els camins tortuosos que acostumen a seguir i contra quals procediments és més que natural s'hi reaccioni, a menys de tenir un breu rubor a les galtes I dic que els hi estaria més que pintat perquè el tant cacarejat acord franc-italià de per allà el mes de febrer o gener d'enguany, no fou més que un afer entre Laval i Mussolini, d'esquena a Anglaterra. No té res de particular que aquesta Nació reclami o vulgui la part que li toca, amb el mateix dret que ells, puix les tres peces principals de la partida són aquestes nacions i realment entre elles hi ha el joc, essent la prenda la pobre Etiopía, que no compta per res, si no és per a portar la divergència entre elles Els Estats Units, Japó i Rússia per un costat i Alemanya per altra, no són altra cosa que altres peces principals del joc, o millor, pescadors que esperen l'hora oportuna de tirar l'am a l'aigua ..

Sigui el que sigui, hi ha una coincidència entre el pacte Laval-Mussolini i l'incident de Ual-Ual, que parlant clarament, no és altra cosa que un insignificant incident de frontera, com els que tot sovint llegim en la premsa, però que en aquest cas hi ha hagut interès en abultar i agreujar fins a les proporcions actuals. I, des de quan en Mussolini mou tanta brega? Per aací som pagesos, els cendraires d'Europa, però podíem haver esperat una mica més i així no s'hauria vist tant el llautó Aquest Imperi Romà que somnien, es millor que el deixin en somnis, puix la realització que intenten no servirà més que per esfonsar-vos i amb vós a la Itàlia. Respireu els aires lliures i veureu la realitat que us afirmo.

I ademés, senyor, se us dona tot quant se us pot donar, i pacíficament. El que potser no logressiu per les armes. I amb el gest del César, us permeteu rebutjar-ho tot. L'urc és un mal conseller. Escolteu millor el que a pocs passos de casa vostra diu i repeteix el Sant Pare i crec que no deixa d'anar desacertat puix segurament coneix millor que vós les opinions dels qui poden donar-les.

Mereixerieu una tunda ben donada. Si no pensessiu amb les pobres mares i esposes que queden abandonades i

REMÈS

Calonge, 3 Setembre del 1935

Sr. Director de LA VEU DE CALONGE

Distingit amic: Agrairia de la vostra amabilitat, volguessiu donar cabuda en el periòdic local de l'escrit que adjunto a continuació.

Amb mercès per endavant, vós saluda vostre affm. i amic

PERE CANER

CALONGINS

Per un Decret aparegut en el Butlletí Oficial amb data 15 del prop passat mes d'agost, l'Ajuntament que amb molt d'honor he representat, tingué forçosament de resignar el mando que el poble amb plenitud dels seus drets civils, li conferí.

Entenent que representants i representats, deuen estar sempre amb estret contacte, els primers, per a sentir l'escalf dels segons en el seu governament, i els segons, per a enterar-se de l'obra que es realitza o es preté realitzar; per ço que havent-se produït el fet al·ludit, crec necessari dirigir-me al poble per mitjà del seu portant-veu per a assabentar-lo de com queden els projectes que l'Ajuntament dintre curts dies anava a realitzar.

Per no allargar massa aquest escrit, concretaré l.o més dos projectes, en quins l'Ajuntament hi havia posat totes les activitats, creient que amb la seva realització, laboràvem per la prosperitat tant moral com material de Calonge.

Recordeu que en les eleccions municipals prop-passades, en el míting celebrat en el Teatre Fontova la vigília de la lluita electoral, el que això escriu, us digué en nom dels seus companys de candidatura, que anaven a la lluita electoral amb un programa definit; fer les escoles en l'ex-col·legi de Sant Martí i preparar per a que l'Ajuntament que ens succeïss pugués construir i inaugurar l'Hospitat Municipal. En el curs de la conferència us digué: L'elector que no estés conforme amb aquest programa, no votés la candidatura nostra, malgrat fossin grans amics nostres.

El resultat de les eleccions ja el sabeu; per immensa majoria triomfà nostra candidatura malgrat haver donat un bon nombre de vots per a poder triomfar per minoria a una altra candidatura, que malgrat això, no pogué surar.

Davant la confiança que el poble ens demostrà posàrem a prova totes nostres activitats per a assolir les escoles de Sant Antoni i preparar la consecució de l'Hospital per el nou Ajuntament.

Entrebancs que procuràrem salvar, portes que se tencaven, procurant d'obrir-ne d'altres, neutralitzar influències nefastes, cercant arreu i per tots costats qui ens podia ajudar; en fi no defallir mai fins que vàrem veure coronat per l'èxit nostre esforç, aparasquent en la *Gaceta de Madrid* l'aprovació del plànol elevat al Ministeri d'Insrruc-

ció Pública fet per l'Arquitecte N'Isidre Bosch Bataller i concedint la subvenció de 84.000 pessetes per a portar a cap dit plànol.

Calia aprovar el pressupost extraordinari tot seguit, essent aquest com segueix:

	Pessetes
Per compra de l'ex-col·legi de Sant Martí i despeses d'escriptura	54.000'—
Per compra de les cases i terreny del Sr. Rupidera	5.000'—
Per la subhasta de les obres segons pressupost	53,868'42
Per compra de terrenys a S. Antoni, per escoles.	6.000'—
Per adquisició de material escolar	2.000'—
Per rebaixar les parets de tanca i demés no previst	2.000'—
Total pressupost de despeses	122.868'42

Forma de cobrir el pressupost:	
Subvenció de l'Estat	84.000'—
Del superàvit de l'any de 1934 (41.817'77)	38.868'42
Total igual a l'anterior	122.868'42

Seguits els tràmits legals, esperàvem procedir a la compra de l'al·ludit edifici, als primers dies de setembre d'enguany i anunciar la subhasta per a que en el mes d'octubre poguéssim començar les obres. A tal fi, ja estàvem complimentant, d'acord amb l'Arquitecte Sr. Bosch per a que tant prompte aparequés en el Butlletí Oficial l'anunci del referèndum puntualitzar les condicions de la subhasta.

Les condicions establertes amb el Patronat per la compra de l'ex-

amb els vells i infants que en cas de venir una desfeta, així com invàlids i malalts, seran les víctimes, la carn de canó, en aquest cas, dels gasos asfíxians, vertader flagell de l'humanitat creat per els ingenis folls dels antres infernals. I la mereixerieu, perquè esteu obligat a arribar allà on no arriben aquells pobres negres de les regions inhospitalàries de l'Abissínia. I si quelcom us autoritza a inmiscuir-vos en llars assumptes, sempre respectant-los-hi la llibertat i independència, és per pensar encara que de diferent color són germans nostres i per tant estimar-los i ensenyar-los-hi el que ignoren. I no atropellar-los i fer-los servir de cobaya per a ulteriors aplicacions, i amb un perill que a vostra clara intel·ligència, no passa desapercebut. Si us han ofès entenem que teniu medis sobrats en la Lliga de Ginebra, per a fer-les entrar en raó, sense tenir que vessar sang.

Jo no soc pas partidari de la força bruta i per tant entenc que és l'hora del treballador; és l'hora de demostrar que és cert que tots els poders emanen del poble. Més que en lluites fraticides, farien bé en unir-se en el món enter en un sol pensament, una sola idea: Pau. Sense treballadors no hi han guerres ni és possible la guerra sense treballadors. El treball com a signe de progrés i cultura, bé; com a estigma de destrucció i odi, no!

FERRAN VIGIA

col·legi són: 50.000 pessetes per la compra de l'edifici i terrenys, de quina quantitat entregaria el Patronat a l'Ajuntament 10.000 pessetes per atencions de l'Hospital si aquest es construeix per tot l'any de 1937. La minuta de l'escriptura està ja redactada pel notari de Granollers Sr. Montagut, que és el qui redactà el primer informe que serví de base per a legalitzar aquest assumpte.

L'Arquitecte Sr. Bosch, garanteix l'aprovació de les obres i per consegüent l'aportació de l'Estat, sempre que aquestes es facin baix la seva absoluta direcció.

Estava tramitant-se amb la Caixa de Pensions de la Vellesa, l'anticip necessari per el començ de l'obra.

El que prometérem al poble estava a punt de complir-se si forces superiors no ens haguessin barrat el pas. Ni un comentari.

Parlem de l'Hospital. Per a portar a cap una obra així que considerem de suma importància per a Calonge es necessiten dues coses. Diners per a fer l'edifici i mitjans per a mantenir-lo. Jo crec que aquests dos factors hi són, i ho someto a la vostra consideració.

Amb l'interès compost que ha produït el capital que per a tal fi llegà a Calonge el seu fill benemèrit N'Enric L. Roura, encara que no pugui precisar d'una manera exacta crec que realitzats els valors en dipòsit s'aniria a la ratlla de quaranta mil pessetes. Aquesta quantitat la considerem sobrada per a fer l'edifici i bastir-lo amb capacitat suficient per a cinc llits. La primera condició ja la tenim. Anem a la segona. Els 150.000 francs invertits en renda francesa que llegà el plorat patrici, produeixen una renda anual d'unes tres mil tres centes pessetes, afegint-hi l'interès de les deu mil pessetes de la compra de l'ex-col·legi al quatre per cent quedaria aquesta renda augmentada a tres mil set centes pessetes. No n'hi ha prou. La Caixa d'Estalvis de Calonge, institució creada per el foment de l'estalvi dedicant les sobres a beneficència garantits els imponents, l'any 1934 el fons de reserva o garantia pujava a vuitanta quatre mil vuit centes pessetes.

Amb aquest fondo de reserva n'hi ha suficient per a cobrir tota mena de contingències de baixa de valors.

Ara bé; anualment la Caixa d'Estalvis té un benefici líquid de 7.500 pessetes a 8.000 pessetes. Doncs, si la Caixa d'Estalvis les sobrances han d'anar a beneficència, perquè no es pot destinar el 80 % dels beneficis anuals a l'Hospital? Hi ha millor beneficència? Jo crec que els honorables Srs. que integren la Junta de Govern veuran això amb bons ulls i col·laboraran animosament en aquesta obra. Doncs, sis mil i escaix de pessetes que rendiria la Caixa d'Estalvis, més les tres mil set centes d'interessos, aniríem a deu mil pessetes. Amb dues mil pessetes que l'Ajuntament consignés en pressupost sumarien dotze mil a l'any, quantitat respectable per a poder mantenir els pobres malalts del terme de Calonge.

Això; dels recursos naturals que hi ha pocs pobles que puguin oferir-los. Per altra part, construït i inaugurat l'Hospital deixarien els rics de Calonge de contribuir amb una obra benèfica d'aquesta naturalesa? Jo crec que no.

Aquests són els dos assumptes capitals que l'Ajuntament ha treballat constantment, i que m'ha portat a mi al front durant quatre anys i quatre mesos, sacrificant els meus interessos.

Havent quedat estroncat nostre treball i essent migrats els mitjans econòmics que m'obliguen a treballar tota la setmana per a defensar el nostre pa de cada dia, tinc de recloure'm per força a casa. No puc permetre'm el luxe de defensar lo dels altres quan no tinc lo meu assegurat. En la meua llarga etapa de mando que tant i tants greus conflictes s'han presentat, puc haver ofès a algú; jo he cregut complir amb el meu deure. Intel·ligència i voluntat, única herència que tinc, les he possades al servei del poble. Era tot el que podia donar. No guardo rencor a ningú. Salut a tots.

NOTA explicativa del perquè de la pretensió de l'adquisició de l'ex-col·legi:

Per les raons següents: 1.ª Per fer desaparèixer un immoble inútil que enlletgeix la població. 2.ª Per ésser en l'actualitat improductiu. 3.ª Perquè l'interès de les 40.000 pessetes, que és el preu que pagaria l'Ajuntament, si és té en compte que de les 50.000 pessetes el Patronat en reintegraria 10.000 per l'Hospital, ha d'invertir-se forçosament per l'esmentat Patronat en benefici dels veïns de Calonge, per ensenyança o beneficència, segons les clàusules testamentàries de D.ª Dominga Johera.

PERE CANER

En Cisco i la Pona

Com de costum, En Cisco es troba assegut, exercint el càrrec de burot de Sant Quirse dels Llagostins, quan veu arribar a la Pona tota atrafagada:

—Què tal Pona?

—Sembla no gaire bé.

—A què ve això?

—Ja es veu ben bé que estàs poc enterat de les coses del món. Què no llegeixes el periòdic? Què no saps que hi tornarà haver una guerra? Ara ho discuteixen a la Lliga de Nacions.

—No em sorprèn la nova. N'ha-

via sentit a parlar; però a dir veritat no m'ho acabava de creure. Havia llegit tant que després d'entregar els mateixos drets i deures que té l'home a vosaltres dones, la societat s'arreglaria que em semblava cosa impossible.

—Què vols dir amb això?

—M'enfada tenir de dir-t'ho, perquè no sé si t'agradarà i si em faré comprendre. Però en fi, el callar fa covard. Volia dir-te que després de l'avançada que ha fet la dona dins la societat, ja que segons savis ella és més comprensible, més hu-

manitària, el món seria una bassa d'oli i veig que cada dia es va agreujant molt més. Continua la dona abusant de les seves qualitats i no fa més que crear com qui diu un vassallatge.

—Moltes gràcies per la sinceritat. Saps Cisco que fins m'has espatantat? Quines polèmiques! Però em penso que fantasieges.

—Jo no sé si tinc raó o no. Però és el meu pensament. Les coses al seu lloc.

—Jo també hi estic. Però vols dir que som nosaltres que en tenim la culpa?

—Tot el que vulguis i no en discutim més. Vinguem noves del poble.

—Ai Cisquet, poques coses puc dir-te.

—A què ve això?

—Home, la feina, la feina. Sempre em té escarràda sense poder mai sortir de casa. Sort que no sóc com moltes que les hi agrada trapejar.

—Veus, això també ho crec.

—Sort en tinc de la Quica que ve sovint a veure'm i em té al corrent de tot.

—Bé però algun verset sempre hi serà.

—Ca barret. S'ha d'anar amb molt de compte amb això. Segons

la Quica s'ha format una Lliga que es cuidarà de vigilar als fills que, guiats pel Déu Amor, sols fan que escampar les seves doctrines. Jo espero anar algun dia al ball, perquè diu que és un dels llocs on principalment actua, aquesta cooperació.

—Pobres joves, ja els planyo!

—Jo també. Però que hi farem. Són desventures de l'ofici. N'hi ha que voldrien festejar i no poden hi han de quedar solteres, més no vulguis. N'hi ha que mai l'Amor els hi ha fet l'aleta.

—Prou, Pona prou. I escolta i aquelles parelles que em digueres el mes passat?

—Ah! el de les ulleres amb la Francisqueta? Segons la Quica tot va anar per terra. Es veu que tot eren jocs de compromís i joventut. El seu galan va ésser demanat a Sant Antoni i el bon sant no li sabé negar.

—Noia no t'entenc.

—Ja t'he dit que les coses han de fer la seva madurança. El mes que ve que no aniré tan depressa, t'explicaré coses ben xocants i festeigs de sorpresa. Tot això si la Lliga no ho impedeix. Adéu que és tard.

—Salut i fins el nombre que ve, Pona.

X.

joh sorpresa!, els quatre homes portadors no pogueren donar ni un sol pas avant, perquè llurs cames els hi quedaren com enrampades: després d'infinat de provatures, no tingueren més remei que baixar el Crist i abandonar tal empresa.

Idèntica operació efectuaren els de Palamós per emportar-se'n la Mare de Déu i el cas de no poder fer ni un pas es reproduí en igual forma.

Fet tan insòlid esverà en gran modo a tots aquells senzills ciutadans, fins que després de llarga deliberació acordaren repetir l'operació però amb sentit invers; els de Calonge fent-se càrrec de la Mare de Déu i els de Palamós del Sant Crist.

Tan una colla com l'altra més que un pes feixuc els hi semblava portessin una ploma per càrrega i el camí se'ls hi feia tan curt que semblava que volessin.

La conseqüència no podia ésser més clara ni el miracle més evident; de que la Mare de Déu volia ésser de Calonge i el Sant Crist de Palamós i d'eix modo s'afectuà per a complir el designi Diví; siguent des de dita época venerat a Palamós el dit Sant Crist i a Calonge l'indicada Mare de Déu que presideix nostra Capella anomenada del Roser.

Com ens ho transmeten els nostres avant-passats, ho relatem nosaltres.

TIRS

Un conte de tradició que com fanis altres, no està registrat en pergamins ni en escriptures

Corria la segona meitat del segle XVI del 1650 al 1670, quan la casualitat o disposició providencial féu que uns calongins desocupats per causa del mal temps que impossibilitava els treballs de la terra, foren tot passejant fins la platja (avui de Sant Antoni) per contemplar com anava amainant el temporal desencadenat furiosament durant tota la nit anterior.

No foren solament vilatans nostres els curiosos o interessats en dit fenomen, sinó que també n'hi havia uns quatre de gustos semblants o aficionats a la pesca, del veí poble de Palamós i que entraren a formar part de la colla conjuntament.

¡Quina no seria la sorpresa de tots ells al descobrir estirades en la sorra i quasi banyant-les les onades, les imatges en grans dimensions d'un Sant Crist i una Mare de Déu.

Cada un de dits grups es consideraren amb dret al total de la troballa, però al tractar-se de cosa tan sagrada, determinaren repartir-se-les equitativament i a l'afecte acordaren que el Sant Crist fos pels calongins i la Mare de Déu pels de Palamós.

I ara som al més important:

Aquells forçuts avantpassats nostres, es carregaren del millor modo possible el preuat Sant Crist, però

Veus a mitja-nit

Estan sonant les dotze de la nit, hora extraordinària en què els esperits prenen realitat, quan a la darrera campanada s'han deixat oïr uns planys llastimosos en mig del silenci:

Trista de mil Què he fet jo per merèixer tals desprecis? Tothom parla malament de mi. Per uns estic de sobra, per altres he vingut a fer el ridícul. Se'm moteja amb cent noms diferents. Quin mal he fet? Perquè ha volgut la meua estrella

portar-me aquí, sols per donar-me martiri? I què en sóc de desgraciada! Ail Ail!

—Qui es troba al costat meu? Qui és que es plany amb tanta misericòrdia de la seva sort? Que parli qui així suspira, que tal volta trobi alívi al seu dolor.

—No hi ha alívi ni consol per mi; tansols vinguda al món i ja fer-hi nosa, després que m'hi portaren els altres. Però, em coneixeu? Sóc des d'uns dies ençà la vostra companya que vetlla sempre al costat vostre i que us dona llum en les hores de foscor.

—Ah, sí! ja recordo; ara caic en certa espècie d'espàrrec que plantaren al meu costat, però després varen fer-me cega i, fora els dos ulls que em donaven llum, m'he quedat per a sempre a les fosques.

—Espàrrec, espelma o estilogràfica com solen anomenar-me, per servir vos.

—Grans mercès, però no els necessito els vostres serveis, després que són la causa de la meua ruïna. La vostra vinguda, significa la meua mort. Sóc jo qui tindria que plorar la meua sort. Tan que em pensava en les meves acaballes deixar un digne successor i trobar-hi aquesta mena de cosa i amb un ull per fer més ridícul.

—Però si jo no vull fer-vos cap mal.

—Ja ho sé, tots diuen el mateix, però ara que us heu explicat veig clarament, amb tot i la meua ceguera la sort que m'espera, total per culpa de...

—No em feu càrrecs a mi que ja n'hi ha prou amb les burles que haig de soportar dels altres. Si fins les parelles que venen a passar la vetlla als bancs del meu entorn em miren amb despit. Si he fet mal, perdó a tots us demano.

I aquell ull lluminós d'allà al cim, ha parpellejat uns instants, tal volta una llàgrima de dolor i entretant s'ha tornat sentir l'altra veu:

—El meu perdó ja us el dono. I perquè veieu que no sóc dolenta, vaig a donar-vos uns consells propis de la meua experiència: Abans que tot, gardeu-vos de la mainada,

gran aficionada sempre a provar la seva punteria.

—Ho tindrè en compte.

—Després l'enemic més terrible és el futbol. Jo vaig defensar-me'n amb aquesta placa que porto per medalló que, segons el llenguatge dels homes, diu: *Se prohibe jugar al football* sinó que ara no es comprèn.

—I perquè no?

—Perquè està estallada a cops de pilota.

—Ah ja! I què més?

—Cuidar de donar llum només que a la nit i quan ploqui deixar-la caure... que ja se m'ha acabat la paciència i vull anar-me'n; no vull estar més aquí, ¡no i no! Per favor que em treguin. No vull donar un espectacle tan desentonat... No vull i no vull! Corriu, veniu desseguida...

Hem marxat d'allí mig eternits, tot i pensant que fins podria tenir raó.

CLARIÓ

REGISTRE CIVIL DE CALONGE

Estat demogràfic de la població durant els mesos de Juliol i Agost:

NAIXEMENTS

Agna Ponsatí Pruxà, filla de Francesc i de Magdalena; Maria Gelabert Agustí, filla de Joan i de Caterina; Josep Deulofeu Saballs, fill de Josep i de Pilar; Jordi Soler Garcia, fill de Guillerme i de Florinda; Núria Lalanda Font, filla de Pere i Maria; Antoni Oferil Garcia, fill d'Antoni i de Maria; Antoni Ferrer Aurora, fill de Ramon i de Josepa; Càndida Margarit Gafarot, filla de Joan i d'Aurora.

MATRIMONIS

Joaquim Catà Sabater amb Justa Pallí Vlalmaña—Lluís Pujades Rovira amb Dolors Plaja Fàbrega—Josep Ponjoan Cama amb Àngela Ferrer Llensa—Paulí Rabert Sais amb Maria del Carme Fonalleras Isach.

DEFUNCIONS

Baldomer Alujas Gibert, de 60 anys; Teresa Vives Fortuny, de 53; Dolors Isach Batlle, de 48; Gràcia Solench Castelló, de 85; Josep Dalmau Sabater, de 76.

FENT FANTASIA

El nostre nombre Extraordinari que editarem amb motiu de la Festa Major i en commemoració del 1.er aniversari de la publicació de LA VEU DE CALONGE va tenir una bona acollida, causant grata impressió als llegidors. Es féu una edició més crescuda que de costum (no recordo quants mils nombres), i dels que ens han sobrat, solsament n'han sortit 3 aeriplans, 1 vaixell i 2 barrets estil Napoleó; això pot donar una idea exacta de la gran venda que es conseguí. Es clar a més de tot, pel mateix preu de sempre el paper hi era triplicat i molts s'aprofitaren de la ganga. Però encara vaig veure que algú s'entretenia a llegir-lo i això m'omplí el cor de satisfacció i vaig córrer a notificar-ho als companys de Redacció que també s'en alegraren. Al Sr. Ferran Vigia li va venir sanglot i va fer «hipl!» «hipl!» i jo que exclamo «hural!» i els demés aplaudiren. Res, va ésser la confusió del moment. Ja tenim l'èxit! Quin orgull per nosaltres! Tots estàvem a l'aguait des del balcó de la Redacció i tothom que passava duia LA VEU DE CALONGE a la ma, o li sortia de la butxaca. Era fàcil d'endevinar pel paper color groc-carbassa, de les cobertes. No hi cabiem de contents. Més tard ens han vingut paraules d'alabances pel bon encert en fer l'Extraordinari i ens han felicitat per l'èxit obtingut; i ens hem convençut de que ho hem fet bé. Qualsevol dia ens farem retratar i publicarem la foto a primera plana. Això serà el premi que ens donarem a nosaltres mateixos, ja que la costellada que volíem fer a càrrec Mont, se n'ha anat aigua avall puix els plors han vingut al passar comptes. Que hi farem! Però nosaltres, anant tirant, fermes i decidits a millorar encare el periòdic que de subscriptors ja en tenim i més en tindrem, i de paciència no ens en manca. I ara animats per l'any vinent per fer un extraordinari-bomba, però amb les cobertes de color qualsevol que no sigui el groc d'enguany.

ARMAND JALEO

NOTICIES OFICIALS

Extractes d'acords de l'Ajuntament

Sessió del dia 3 d'Agost: S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior.—Restar assabentats de la correspondència.—Delegar en els Srs. Alcalde i Secretari per la representació de la Corporació en l'assemblea de la Costa Brava que ha de tenir lloc el 10 del corrent mes.—Autoritzar al Sr. Bofill per fer obres en la casa de la seva propietat del carrer de la Pesca.—Autoritzar a la Sra. Madeleine Astley per a construir un chalet en la finca Morera del paratge de Treumal d'aquest terme municipal.—Passar a la Junta de Sanitat una instància denunciant l'existència d'un corral en males condicions en el Barri de Sant Antoni.—Comunicar al Sr. Comandant del Puesto de la Guàrdia Civil d'ací de que l'Ajuntament portarà a cap la reconstrucció de les actuals escoles de nois del casc de la vila per a Caserna de la Guàrdia civil tan prompte siguin una realitat les noves escoles que han de construir-se de conformitat al plànol aprovat pel Ministeri d'Instrucció Pública.—Nomenar als Srs. Joan Bartí i Baldiri Rotllant perquè en qualitat de Consellers passin a formar part de la nova Junta de Sanitat que ha de constituir-se.—Aprovació de les factures dels Srs. Vives i Clara.—Atorgar poders generals a favor de diversos Srs. de La Bisbal, Girona, Barcelona i Madrid per a defensar els interessos de la Corporació, en particular en l'apel·lació interposada pel Sr. Faig contra la sentència del Tribunal provincial de Girona.—Comprar la finca coneguda per l'ex-col·legi de Sant Martí; que les despeses de la mateixa correran a càrrec de l'Ajuntament; que de les 50.000 ptes. de l'import de la compra, el patronat resta obligat a reintegrar-ne 10.000 ptes. amb destí a l'Hospital municipal, si aquest és inaugurat per tot l'any de 1937; que l'esmentat immoble serà destinat a escoles gra-

duades del casc de la vila; que una vegada fets els acords es procedirà a la formalització d'escriptura pel Notari Sr. Montagut de Granollers; publicar els precedents acords en la forma ordenada per la Llei als efectes del referèndum.—Contestar al Sr. Rupidera que l'Ajuntament no pot oferir més de 4.000 ptes. per les seves cases i terreny.—Nomenar a l'Arquitecte Sr. Bosch perquè giri una visita en la paret de «Càn Xifró» i dictami sobre el seu estat a fi de procedir en conseqüència.

Sessió extraordinària del dia 13 d'Agost.—S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior.—Restar assabentats del resultat de l'assemblea en el sentit que de la mateixa es nomenà una Comissió a fi de que redactés uns Estatuts per anar a la «Associació de Municipis interessats en els interessos de la Costa Brava» per la seva aprovació per les Corporacions cas de trovar-los conformes.

Sessió del dia 17 d'Agost.—S'acordà: Aprovació de l'acta de la sessió anterior.—Restar assabentats de la correspondència, deixant sobre la taula per la seva resolució les següents comunicacions: Ofici de l'Hospital Clínic reclamant 550 pessetes per estatge d'un malalt; carta del Sr. Masifern sobre himne escolar; carta de la Federació de Municipis Catalans sobre titulars; comunicació de la Caixa de Pensions sobre el segur dels funcionaris municipals, i comunicació sobre la carretera de Romanyà, si bé aprovant la conducta de l'Alcalde.—Aprovar els extractes dels acords del segon trimestre.—Aprovar els ingressos i pagaments formalitzats en dates 5 i 17 del corrent.—Aprovar el Padró sobre desgàs de canaletes i baixades d'aigües.—Atorgar permís a Manuel Alsina per obres.

Sessió extraordinària del dia 19 d'Agost.—S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior.

Sessió extraordinària del dia 23 d'Agost.—S'acordà: Constituir el nou Ajuntament per mandat del Sr. Comissari de la Generalitat en virtut del Decret de data 14 del propi agost del Govern de la Generalitat quedant elegit Alcalde interí el Sr. Joan B.^a Rotllant i Botet; Alcalde 2.º En Pere Clara Farrarons i Alcalde 3er. En Josep Castelló Masoni, prenguent possessió com a Consellers els Srs. següents:

Joan Clara i Barceló, Bru Marturià i Xifró, Josep Pallí i Vert i Pere Avellí i Puig.

Sessió extraordinària urgent del dia 24 d'Agost.—S'acordà: Aprovació de l'acta de la sessió anterior.—Possessionar del càrrec de Conseller al Sr. Jaume Costal i Poch. Nomenar Alcalde en propietat per haver obtingut majoria de vots el Sr. Joan B.^a Rotllant i Botet.—Celebrar les sessions ordinàries de 1.ª convocatòria el primer i tercer dimecres de cada mes i de segona quan sigui necessari el divendres següent.

Sessió extraordinària del dia 28 d'Agost.—S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior.—Possessionar al Conseller Sr. Pere Sais Comes.—Designar els càrrecs següents: Comissió de Governació: Clara Farrarons, Pallí i Presidència.—Comissió de Finances; Avellí, Marturià i Presidència.—Comissió de Foment; Clara, Barceló, Costal i Presidència; Comissió de Serveis Públics, Marturià, Sais i Presidència.—Cultura, Avellí i Presidència.—Sanitat; Clara, Barceló, Castelló i Presidència.—Dipositari; Avellí.—Representant en la Junta del cens electoral, En Josep Pallí. Encarregats dels afers del llegat Enric L. Roura; Presidència, Castelló i Secretari de la Corporació. Representant de l'Ajuntament en el barri de Sant Antoni el Sr. Florenci Vilar Xifró i Representant en el barri de Sant Daniel, Enric Avellí Basses.

Passat per la censura

RESSONS

Des del govern que mana sortí una disposició decretant la destitució del nostre Ajuntament popular i posant-hi un altre anomenat «gestor» integrat per elements del partit Radical i de la Ceda. Esperem d'ells una actuació tal com requereixen el pensament i els interessos del poble.

Fa estada entre nosaltres el comerciant de taps N'Enric Bassas Capell amb senyora i filles, gerent de la casa Roura i Forgas de Liverpool. Que els hi sigui el més agradable possible llur permanència en nostra companyia.

Es trova aquí igualment el metge En Francesc Tipell i senyora.

Salud i bona estada el hi desitgem des d'aquestes columnes.

Em comptat també entre nosaltres el distinguit i ver amic En Pere Rosselló, senyora i fills, havent-nos prompte deixat reclamat per les seves ocupacions en la Lliga de Ginebra.

Ha estat acceptada la dimissió que tenia presentada el jutge En Florenci Vilar tornant a possessionar-se'n el que abans l'exercia En Martí Culubret.

El dimarts passat dia 27 a les 10 de la nit, la Junta del Casino Obrer «La Fraternalitat» ens obsequià contractant l'orquestra «La Principal» de La Bisbal amb una escollida interpretació de sardanes i balls. Fou un èxit veritable.

Ha celebrat la seva Festa Major i amb força lluïment la nostra barriada de Sant Antoni durant els dies 1, 2 i 3 del corrent.

El dia 2 del corrent deixà d'existir el conegut veí i sastre d'aquesta a resultes d'un fort atac d'apoplegia, N'Emili Magarit Descaire.

Rebin vídua i fills nostre més sentit condol.

Nostra opinió.—Per mandat emès pel departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, inserit en el Butlletí Oficial del dia 23 d'Agost, es decretà la destitució de l'Ajuntament d'elecció popular del 19 de Novembre del 1933 i llur substitució per una Comissió gestora in-

tegrada per elements dels partits Radical i Ceda.

En nombres passats avançàvem nostra impressió sobre el particular i ens ratifiquem en les mateixes, afegint-hi ademés que és un absurd i que entenem que els elements que avui rexeigen els destins del poble, han tingut un greu error de tàctica i han estat completament equivocats en acceptar llurs càrrecs.

Raons? Aquestes. Primera la d'anar contra el pensament de la majoria dels calongins, com, més que de sobres i d'una manera patent saben. Segona, que si hem de creure en les declaracions del Govern Central, no valia la pena, per tant poc temps com manca per compulsar l'opinió, arriscar-se a atreure's probablement, la repulsa d'una gran part de població, a menys de que poderoses raons així ho aconsellin. Tercera, que si bé no estàvem conformes amb l'actuació de l'anterior Ajuntament, entenem que no es pot ni es deu apoiar la violència que suposa l'acta comès que els desautoritza per complert per ésser contra la llei, com constantment pregonem des d'aquestes columnes, a menys que ens oblidéssim del que diem. Quarta, que en cert modo, podria acceptar-se com a càstic en el cas que a l'octubre s'hagués delinquit; no essent així manca motiu, ja que els que s'han aduït, són puerilitats per a tenir alguna excusa com s'ha de reconèixer i segurament reconeixen, perquè experiència tenim en aquets afers, o sia, com es tracten i es parlen particularment i com es plantegen a la llum pública. Quinta, que havent-hi en la casa assumptes plantejats d'una naturalesa tan delicada com la de que es tracta, en la que el poble enter hi té els ulls posats com tots sabem, la responsabilitat que ara hauran d'assumir era convenient i fins necessari que l'haguessin tinguda els propis consellers que els havien plantejat i hereditat. I sexta, que totes quantes gestores s'han nomenat arreu, donen la impressió que el que es preté, és muntar un tinglado que permeti arribar allà on per propi esforç no és possible. I això féu que caigués la Monarquia. Que no es tingui de lamentar la caiguda de la República que ens porti a altra cosa que hem de reconèixer que encara no està prou perfeccionada.

Nosaltres havem dit que la Corporació ens tindrà al costat o enfront, segons requereixen els inte-

ressos del poble i així mateix ho tornem a repetir: aplaudirem si l'actuació es bona; protestarem si no és bona ni és justa. I aclarint més, ho diem d'aquesta manera perquè, no essent ni blancs ni negres, dintre el periòdic, ens creiem amb el dret i amb el deure d'obrar així.

Coses per veure i per creure

El nostre rellotge del campanar és de lo més divertit que un imaginar-se pugui. Sempre la mateixa dèria d'avançar-se a tots els altres.

En veritat que les autoritats de la vila han tingut sempre i amb bon fi la precaució d'avançar-lo uns pocs minuts, en mires a certes necessitats en què es troba Calonge. Si es complís al peu de la lletra aquestes disposicions, ni necessitat tindríem de fer-hi aquests comentaris.

Però, senyors, quan ja ha arribat a sobrepujar els quinze minuts a l'hora certa, allò no pot aguantar-se més.

Un hom no pot fiar-se'n mai, si no vol sortir-ne sempre malament. Es comprèn que de tant sentir parlar d'autonomies o independències el nostre rellotge s'hagi contagiats d'aquestes coses i vulgui fer ho tal com li dóna la gana.

Hi ha qui ha arribat a comprovar a força de temps i paciència, el que aquest s'avança cada dia i fins cada hora. El ditxós que això sap, si és una miqueta fort de comptes, ja ho té resolt aviat. Un s'ho trampeja a la seva manera, sols amb unes sumes, vàries restes, certes multiplicacions i algunes divisions acaba sortint-ne amb l'hora oficial justa si entre tant número no s'ha equivocat.

Tal desorganització horària, podria ens nembla molt fàcilment arranjar-se amb certa cura per part de qui toqui tenir-n'hi. Tal vegada, si així fos, ens estalviariem d'ocupar-nos un altre dia d'aquest assumpte, que a nosaltres també ens fa poca gràcia enfrontar-nos amb coses de tanta alçada.

CLARIÓ

**BRONQUITIS
PULMONS
LARINGE**

Els tindreu sempre
forts i sans prenent

**Pastillas
Juanola**

De plantes balsàmiques
No contenen narcòtic
Són inofensives
De molta eficàcia i econòmiques

De venda en totes les farmàcies

BAR ESPLAI
(PLATJA D'ARO)

Situat a 25 metres de les ones del mar

Vorejat de pineda

Habitacions ben acomodades amb aigua
corrent i sense

Pensions des de 10 ptes. tot comprès

Excel·lent servei de bar

Casetes de bany

Un dels llocs mes bells de la Costa Brava

Dirigir-se a **BAR · ESPLAI** Platja d'Aro o
LLUIS ISERN A. Guimerà 14—Calonge

J. BARCELÓ F.^{ca} d'aglomerais-CALONGE

Banco Urquijo Catalán

DOMICILIO SOCIAL: PELAYO, 42 = BARCELONA
Apartado 845 = Teléfono 16460

Dirección telegráfica y telefónica: CATURQUJO. Almacenes en la Barceloneta

Operaciones bancarias de todas clases

AGENCIAS Y DELEGACIONES: Bañolas, La Bisbal, Calella
Gerona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, San Feliu de Guixols
Sitges, Torelló, Vich y Vilanova y Geltrú.

CORRESPONSAL DEL BANCO DE ESPAÑA en Arenys de
Mar, Bañolas, La Bisbal, Mataró y Vilanova y Geltrú.

Llibreria Pere Clara

CENTRE DE SUBSCRIPCIONS

PL. REPUBLICA

CALONGE

Hotel Ibérica del Padre

(Situat a pocs metres de la Rambla)

**Confort modern
Cuina selecta i
tracte familiar**

Preus de pensió de 9 a 11 ptes.

G. Nou de la Rambla 13 Tel. 18961